OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr 17 (31) **Olsztyn, dnia 15 listopada 1947 r.** **Rok III**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

Dział urzędowy

Poz. 168.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH

Departament Osiedleńczy

L. dz. III/6755/W.O.N./47

ZARZĄDZENIE

Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 1 lipca 1947 r. w sprawie wykonania § 3. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 października 1946 r. o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami na obszarze województwa śląskiego i wrocławskiego oraz niektórych powiatów województwa krakowskiego, poznańskiego i olsztyńskiego (Dz. U.R.P. Nr 64, poz. 359).

Na podstawie § 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 października 1946 r. o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami na obszarze województwa śląskiego i wrocławskiego oraz niektórych powiatów województwa krakowskiego, poznańskiego i olsztyńskiego (Dz. U.R.P. Nr 64, poz. 359) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na obszarze województwa śląskiego następujące miejscowości mają charakter osiedli podmiejskich:

1. w **powiecie bytomskim**: Bobrek (dawniej Bobrek-Karb), Chruszczów (d. Szombierki), Miechowice, Mikulczyce i Rokitnica,
2. w **powiecie gliwickim**: Stare Gliwice, Łabędy, Brzezinka, Ostropa, Wilcze Gardło i Bojków;

3. **w powiecie nyskim:** Zakrzów, Kuźnica, Brzezia Łąka (d. Konradów);
4. **w powiecie raciborskim:** Miedonia (d. Niedonia).

§ 2.

Publiczną gospodarkę lokalami w osiedlach wymienionych w § 1. podporządkowuje się:

1. w Bobrku (d. w Bobrku-Karbiu), Chruszczowie (d. Szombierkach), Miechowicach, Mikulczycach i Rokitnicy — władzom kwaterunkowym miasta Bytomia;
2. w Starych Gliwicach, Łabędach, Brzezince, Ostropie, Wilczym Gardle i Bojkowie — władzom kwaterunkowym miasta Gliwic;
3. w Zakrzowie, Kuźnicy i Brzeziej Łące (d. Konradowie) — władzom kwaterunkowym miasta Nysy;
4. w Miedoni (d. Niedoni) — władzom kwaterunkowym miasta Raciborza.

§ 3.

Na obszarze województwa wrocławskiego następujące miejscowości mają charakter osiedli podmiejskich:

1. **w powiecie wrocławskim:** Sołtysowice, Brochów (d. Broków), Klęcina i Oporów (d. Oporowo);
2. **w powiecie wałbrzyskim:** Szczawienko (d. Solice Dolne), Solice Górne, Rusinowa (d. Rysinów), Glinica (d. Glinka), Gierzcze Puste, Kąty, Boguszów, Suliszów (d. Zofiówka), Glinik (d. Gaj), Poniatów (d. Ustroń), Lesieniec (d. Stare Lasy), Czarnolesie, Młoty i Górce (d. Piastów);
3. **w powiecie kłodzkim:** Wolibórz (d. Przygórze), Drogosław (d. Kunowo), Jugów (d. Domowice) i Radków (d. Rodków).

§ 4.

Publiczną gospodarkę lokalami w miejscowościach wymienionych w § 3. podporządkowuje się:

1. w Sołtysowicach, Brochowie (d. Brokowie), Klecinie i Oporowie — władzom kwaterunkowym miasta Wrocławia;
2. w Szczawienku (d. Solicach Dolnych), Solicach Górnych, Rusinowej (d. Rysinowie), w Glinicy (d. Glince), Gierzczach Pustych, Kątach, Boguszowie, Suliszowie (d. Zofiówce), Gliniku (d. Gaju), Poniatowie (d. Ustroniu), Lesieńcu (d. Starych Lasach), Czarnolesiu, Młotach i Górcach (d. Piastowie) — władzom kwaterunkowym miasta Wałbrzycha;
3. w Woliborzu (d. Przygórzu), Drogosławiu (d. Kunowie), Jugowie (d. Domowicach) i Radkowie (d. Rodkowie) — władzom kwaterunkowym miasta Nowej Rudy, powiatu kłodzkiego.

§ 5.

Na obszarze województwa olsztyńskiego następujące miejscowości w powiecie olsztyńskim mają charakter osiedli podmiejskich: Łęgajny, Dajtki (d. Dojtki), Gutkowo (d. Getkowo), Unieszewo (d. Szomfaut), Klewki i Likuzy.

§ 6.

Publiczną gospodarkę lokalami w miejscowościach wymienionych w § 5, podporządkowuje się władzom kwaterunkowym miasta Olsztyna.

§ 7.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Ziem Odzyskanych
(—) wz. J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

Monitor Polski Nr. 100 z dnia 24 lipca 1947 roku.

Poz. 169.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr O. Org. 14/24

ZARZĄDZENIE Nr 82
Wojewody Olsztyńskiego
z dn. 30 października 1947 r.
w sprawie organizacji i zakresu działania Wydziału Komunikacyjnego w Urzędzie Wojewódzkim.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej /Dz. U.R.P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555/ i § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U.R.P. Nr 76, poz. 611) oraz zarządzenia Ministra Komunikacji z dn. 17.X.1947 r. o zakresie działania i podziale na oddziały wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich ustalam organizację i szczegółowy podział czynności Wydziału Komunikacyjnego w sposób następujący:

§ 1.

Wydział Komunikacyjny (znak K) załatwia sprawy budowy i utrzymania dróg publicznych, sprawy budowy i utrzymania mostów, sprawy służby drogowej, sprawy nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych, sprawy związane z administracją i gospodarką pojazdami mechanicznymi, sprawy ruchu drogowego i zarobkowego przewozu osób i towarow pojazdami mechanicznymi oraz wszelkie inne sprawy związane z zagadnieniem komunikacji samochodowej, sprawy turystyczne i krajoznawcze oraz sprawy lotnictwa cywilnego.

§ 2.

Wydział Komunikacyjny dzieli się na sześć oddziałów:

1) oddział Ogólny (znak K — Og.),
2) oddział Budowy i Utrzymania Dróg (znak K—D),
3) oddział Budowy i Utrzymania Mostów znak K — M),
4) oddział Przewozów i Gospodarki Samochodowej (znak K — S),
5) oddział Ruchu Drogowego (znak K — R),
6) oddział Lotnictwa Cywilnego (znak K — L).

§ 3.

Do zakresu działania oddziału Ogólnego — należą sprawy ogólno - administracyjne, organizacyjne i inne nie wchodzące w zakres działania innych oddziałów, sprawy osobowe, gospodarcze (intendentura, zaopatrzenie pracowników, gospodarka środkami lokomocji wydziału), budżetowo - rachunkowe i kancelaryjne, wynikające z potrzeb wydziału i ze współdziałania w tym zakresie z wydziałami: ogólnym, osobowym i budżetowo - gospodarczym, sprawy kontroli zużycia kredytów przez urzędy I instancji i instytucje subwencjonowane, sprawdzanie pod względem formalnym rachunków i wydatków wydziału i urzędów I instancji, opracowywanie zarządzeń, wspólnych dla kilku oddziałów, sprawy pomiarów ruchu i grubości nawierzch-

ni drogowej, sprawy ewidencji gruntów drogowych i wywłaszczeń gruntów na cele drogowe, sprawy służby drogowej, sprawy norm płacy robocizny i umów zbiorowych, sprawy spółek drogowych, sprawy nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych ze stanowiska oddziału, sprawy subwencji dla tych związków, sprawy statystyczno - sprawozdawcze w zakresie potrzeb wydziału, sprawy doszkalania personelu, sprawy inspekcji terenowej. Do zakresu działania oddziału ogólnego należy także zagadnienie turystyki, które obejmuje następujące sprawy: opracowywanie danych do preliminarzy budżetowych i inwestycyjnych, opiniowanie wniosków stowarzyszeń o subwencje na inwestycje i wydawnictwa oraz kontrola celowego wykorzystania przez otrzymujących subwencje przydzielonych kredytów, organizowanie turystyki w terenie, zbieranie i udzielanie informacji o osobliwościach terenu, szlakach turystycznych, przemyśle turystycznym, i przemyśle gospodnio - hotelarskim, współpraca z instytucjami państwowymi, organizacjami społecznymi, związkami zawodowymi, towarzystwami turystycznymi i t.p. w zakresie propagandy i rozwoju turystyki oraz prowadzenie biblioteki turystycznej i archiwum fotografii. Referat załatwiający sprawy turystyczne podlega pod względem fachowym bezpośrednio naczelnikowi wydziału.

§ 4.

Do zakresu działania oddziału Budowy i Utrzymania Dróg należą sprawy projektowania i kosztorysowania lub zatwierdzania projektów budowy i utrzymania dróg, sprawy planowania sieci dróg oraz węzłów drogowych, sprawy budowy i remontu budynków drogowych, sprawy planów i programów robót drogowych oraz zadrzewienia dróg, sprawy norm i warunków technicznych dla materiałów, maszyn i narzędzi drogowych, sprawy zaopatrzenia i produkcji materiałów drogowych oraz zakup maszyn i narzędzi drogowych, sprawy znaków drogowych i urządzeń obcych na drogach, sprawy przerw i ograniczeń ruchu, sprawy akcji przeciwśnieżnej, sprawy wynikające z ustawy o przepisach porządkowych na drogach, udzielanie opinii w sprawach drogowych, sprawy map drogowych oraz ewidencji i klasyfikacji dróg, sprawy przeprowadzania przetargów i zawierania umów na roboty drogowe i nadzór nad wykonaniem tych robót, sprawy rozdziału i gospodarki kredytami przydzielonymi na cele budowy i utrzymania dróg, sprawy dotacji na budowę i utrzymanie dróg samorządowych, sprawdzanie pod względem rzeczowym rachunków—wydatków na budowę i utrzymanie dróg, sprawy sprawozdawcze, nadzór pod względem technicznym nad gospodarką drogową związków samorządowych oraz sprawy organizacji i wykorzystania świadczeń drogowych w naturze (szarwark).

§ 5.

Do zakresu działania oddziału Budowy i Utrzymania Mostów należą sprawy projektowania lub zatwierdzenia projektów budowy i utrzymania mostów, sprawy programów i kosztorysów budowy i utrzymania mostów, sprawy ewidencji i klasyfikacji mostów i przepustów, akcja przeciwlodowa i przeciwpowodziowa, sprawy norm i warunków technicznych dla materiałów, maszyn i narzędzi do budowy i utrzymania mostów, srawy zakupu materiałów, maszyn i narzędzi do budowy i utrzymania mostów, sprawy rozdziału i gospodarki kredytami przydzielonymi na cele budowy i utrzymania mostów, sprawy przeprowadzenia przetargów i zawierania umów na roboty mostowe i nadzór nad wykonaniem tych robót, sprawdzanie pod względem rzeczowym rachunków z wydatków na budowę i utrzymanie mostów, sprawy sprawozdawcze nadzór techniczny nad gospodarką mostową związków samorządowych, wykonywanie kreśleń dla potrzeb całego wydziału.

§ 6.

Do zakresu działania oddziału Przewozów i Gospodarki Samochodowej należą sprawy koncesji na przewozy pojazdami mechanicznymi i udzielania koncesji w zakresie ustalonym w odnośnych przepisach, opiniowanie wniosków w sprawach koncesji, nadzór nad wydawaniem potwierdzeń zgłoszenia przewozów przez urzędy I instancji, nadzór nad przewozowymi przedsiębiorstwami samochodowymi, statystyka przewozów, nadzór nad taborem samochodowym na terenie województwa i masowymi akcjami przewozowymi, sprawy gospodarki państwowym taborem samochodowym, opinie rozmieszczenia i przelotności warsztatów naprawczych, sprawy stacji obsługi, oraz inne sprawy z zakresu przewozów samochodowych i eksploatacji pojazdów mechanicznych.

§ 7.

Do zakresu działania oddziału Ruchu Drogowego należą sprawy ewidencji i rejestracji pojazdów mechanicznych, badania techniczne pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki pojazdów mechanicznych, sprawy szkolnictwa motoryzacyjnego i egzaminowania kandydatów na kierowców pojazdów mechanicznych, sprawy wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki kierowców, nadzór nad kierowcami, współpraca w zakresie walki z pijaństwem wśród kierowców, nadzór i kontrola ruchu drogowego, współpraca w sprawie ustawiania znaków drogowych, popularyzacja zasad prawidłowego ruchu drogowego i inne sprawy związane z ruchem drogowym, sprawy zezwoleń na zawody samochodowe, sprawy wymiaru i poboru opłat oraz przekazywanie wpływów na państwowy fundusz drogowy, współpraca ze stowarzyszeniami zajmującymi się motoryzacją, sprawy ruchu niemotorowego (ruch rowerowy, konny i pieszy).

§ 8.

Do zakresu działania oddziału Lotnictwa Cywilnego należą sprawy nadzoru nad wszelkimi placówkami lotnictwa cywilnego, sprawy wynikające ze współpracy z Ligą Lotniczą, z Aeroklubem R.P. i innymi placówkami społecznymi, sprawy subwencjonowania instytucji społecznych w zakresie rozwoju sportu lotniczego, sprawy inspekcji lotnisk i urządzeń pomocniczych, statków powietrznych i tp., sprawy zezwoleń na zakładanie lotnisk oraz opiniowanie podań o zezwolenia na urządzenie publicznych lotów pokazowych.

§ 9.

Odnośnie zakresu aprobaty t. j. spraw zastrzeżonych do ostatecznej decyzji mojej, Wicewojewody, naczelnika wydziału i kierowników oddziałów — obowiązują wydane dotychczas przepisy, dotyczące organizacji Urzędu Wojewódzkiego i sposobu załatwiania spraw.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 listopada 1947 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy o podziale i zakresie działania Wydziału Komunikacyjnego, oparte na zarządzeniu Ministra Komunikacji z dn. 9 lipca 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 101).

Wojewoda
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 170.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr O. Org. 14/24.

ZARZĄDZENIE Nr. 81

Wojewody Olsztyńskiego z dnia 30 października 1947 r. w sprawie skasowania Wydziału Motoryzacji i włączenia jego zakresu działania do zakresu działania Wydziału Komunikacyjnego.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555/; § 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) oraz § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Ziem Odzyskanych jak również zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 października 1947 r. Nr I-1-20-15/47 zarządzam co następuje:

§ 1.

Wydział Motoryzacji w Urzędzie Wojewódzkim Olsztyńskim kasuje, a zakres jego działania włączam w całości do zakresu działania Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 2.

W Wydziale Komunikacyjnym powołuję:

1. Oddział Przewozów i Gospodarki Samochodowej (znak K-S).
2. Oddział Ruchu Drogowego (znak K-R).

§ 3.

Do zakresu działania Oddziału Przewozów i Gospodarki Samochodowej należą sprawy koncesji na przewozy pojazdami mechanicznymi i udzielenia koncesji w zakresie ustalonym w odnośnych przepisach, nadzór nad wydawaniem potwierdzeń zgłoszenia przewozów przez urzędy I instancji, nadzór nad przewozowymi przedsiębiorstwami samochodowymi, statystyka przewozów, nadzór nad taborem samochodowym na terenie Województwa i masowymi akcjami przewozowymi, sprawy gospodarki państwowym taborem samochodowym, opinie w sprawie rozmieszczenia i przelotności warsztatów naprawczych, sprawy stacji obsługi, oraz inne sprawy z zakresu przewozów samochodowych i eksploatacji pojazdów mechanicznych.

§ 4.

Do zakresu działania Oddziału Ruchu Drogowego należą sprawy ewidencji i rejestracji pojazdów mechanicznych, badania techniczne pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki pojazdów mechanicznych, sprawy szkolnictwa motoryzacyjnego i egzaminowania kandydatów na kierowców pojazdów mechanicznych, sprawy wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, prowadzenie statystyki kierowców, nadzór nad kierowcami, współpraca w zakresie walki z pijaństwem wśród kierowców, nadzór i kontrola ruchu drogowego, współpraca w sprawie ustawiania znaków drogowych, popularyzacja zasad prawidłowego ruchu drogowego i inne sprawy związane z ruchem drogowym, sprawy zezwoleń na zawody samochodowe, sprawy wymiaru i poboru opłat oraz przekazywanie wpływów na państwowy fundusz drogowy, współpraca ze stowarzyszeniami zajmującymi się motoryzacją, sprawy ruchu niemotorowego (ruch rowerowy, konny i pieszy).

§ 5.

Sprawy organizacyjne, osobowe i gospodarcze dotychczasowego Wydziału Motoryzacji przechodzą do zakresu działania Oddziału Ogólnego Wydziału Komunikacyjnego, sprawy personalne, wynikające z niniejszego zarządzenia reguluje Wydział Osobowy.

§ 6.

Kierownik Oddziału Ruchu Drogowego pełni jednocześnie funkcję stałego zastępcy Naczelnika Wydziału w zakresie spraw należących do kompetencji Oddziału Przewozów i Gospodarki Samochodowej oraz Oddziału Ruchu Drogowego.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 października 1947 r.

W tym dniu nastąpi przejęcie agend Wydziału Motoryzacji przez Naczelnika Wydziału Komunikacyjnego.

Wojewoda:
Mgr W. Jaśkiewicz.

Poz. 171.

ZARZĄDZENIE

Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, oraz Leśnictwa w sprawie włączenia do państwowego gospodarstwa leśnego użytków rolnych w lasach, oraz w sprawie wydzielania i użytkowania budynków na gruntach wchodzących do zapasu ziemi, a zajętych przez administrację leśną na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Celem ustalenia sposobu postępowania przy rozgraniczeniu i wytypowaniu włączeń i wyłączeń między państwowym gospodarstwem leśnym a zapasem ziemi i ustalenia zasad sposobu użytkowania enklaw i półenklaw użytków rolnych w lasach, oraz budynków użytkowanych przez państwowe gospodarstwo leśne, a wchodzące do zapasu ziemi do czasu ostatecznego uregulowania tej sprawy przez rozporządzenia wykonawcze przewidziane w art. 3 i art. 7 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U.R.P. Nr 49, poz. 279) na zasadzie art. 46 tegoż dekretu zarządza się co następuje:

1.

Enklawy i półenklawy użytków rolnych w lasach zasadniczo winny być pozostawione względnie oddane w użytkowanie państwowemu gospodarstwu leśnemu.

W wypadkach koniecznych wynikających z żywotnych interesów osadnictwa rolnego, pozostają one w zapasie ziemi po uzgodnieniu z organami Administracji Lasów Państwowych.

Przy ustalaniu włączeń do państwowego gospodarstwa leśnego gruntów rolnych.

1) za enklawy uważa się obszary użytków rolnych o powierzchni do 50 ha, otoczone całkowicie lasami i gruntami leśnymi.

2) za półenklawy — wrzynające się w las obszary użytków rolnych o pow. do 25 ha, których granica z obszarem leśnym jest przynajmniej dwa razy dłuższa od prostej, przeprowadzonej w ten sposób, żeby wyrównała granicę lasu.

Dla powiatów Ziemi Lubuskiej woj. poznańskiego i woj. olsztyńskiego powierzchnie te obniża się o 50%.

Wszystkie podane wyżej normy powierzchniowe traktuje się jako orientacyjne i w poszczególnych przypadkach mogą być one zwiększone lub zmniejszone, przy porozumieniu się administracji ogólnej (władza ziemska i osiedleńcza) z administracją Lasów Państwowych.

Przy postępowaniu w przedmiocie dokonywania włączeń, regulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się odpowiednie przepisy zarządzenia Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Odbudowy z dnia 15 listopada 1946 r. (Dz. Urz. M.Z.O. z dn. 31 grudnia 1946 r. Nr 15, poz. 230) w sprawie wydzielenia nieruchomości na cele publiczne.

Operat osiedleńczy sporządzony w myśl § 4 i § 34 wytycznych z dnia 30 stycznia 1947 r. (M. Z. O. Dep. Osiedl. L. dz. III/697/WW/47 w tym wypadku winien być podpisany również przez władze administracji leśnej.

2.

Budynki stojące na gruntach wchodzących w skład zapasu ziemi, co do których nie zostanie złożony przez organa Administracji Lasów Państwowych wniosek o wyłączenie na mocy art. 7 powołanego na wstępie dekretu, zgodnie z cytowanym wyżej zarządzeniem Ministrów z dn. 15 listopada 1946 r., a zajęte obecnie przez państwowe gospodarstwo leśne, mogą być użytkowane nadal tylko czasowo. O czasie użytkowania wyżej wymienionych budynków decyduje Władza Osiedleńcza w porozumieniu z Władzą Ziemską, po zasięgnięciu opinii organów Admnistracji Lasów Państwowych.

3.

Ponadto w związku z koniecznością wyjaśnienia niejasności, jakie wynikły przy stosowaniu pisma okólnego M.Z.O. z dn. 30 maja 1947 r. w sprawie sianokosów na Ziemiach Odzyskanych, w odniesieniu do łąk, znajdujących się w Administracji Lasów Państwowych podaje się:

1) jeżeli osadnik na zasadzie umowy dzierżawnej zawartej z władzami leśnymi użytkuje łąkę lub grunt, musi w myśl tej umowy płacić należność za dzierżawę,

3) jeżeli natomiast skosił łąkę samowolnie, powinien zapłacić kwotę, jaka by przypadała na niego. Min. Ziem Odz. L. dz. III/483/WW/47 z dn. 30.V.47 r. wówczas nie ponosi żadnych opłat,

3) jeżeli natomiast skosił łąkę samowolnie, powinien zapłacić kwotę, jaka by przypadała na niego.

Władze administracji ogólnej (osiedleńcze) na prośbę osadnika — powinny zwrócić się do administracji leśnej z wnioskiem o anulowanie temuż zapłaty.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) J. Dąb - Kocioł
wz. Minister Ziem Odzyskanych
(—) J. Dubiel
Minister Administracji Publicznej
(—) Edward Osóbka - Morawski
za Ministra Leśnictwa **(—) Ryszard Borowy**

Poz. 172.

Olsztyn, dnia 10 listopada 1947.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP-Og.-9/27

Rewindykacja wywiezionego mienia.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Ministerstwo Ziem Odzyskanych, w piśmie okólnym z dnia 30 października 1947 r. Nr II-A/8-472/47, które załącza się, zarządziło wszczęcie odpowiedniej akcji w kierunku powiadomienia ludności o zaistniałej, w związku z wejściem w życie z dniem 15 września 1947 r. Traktatu Pokojowego z b. satelitami osi, możliwości rewindykowania zrabowanego jej i wywiezionego przez okupanta na teren Węgier, Rumunii, Włoch, Finlandii i Bułgarii mienia oraz przedmiotów kultury i sztuki.

Drogą procesu rewindykacyjnego osoby zainteresowane odzyskać będą mogły zabrane im i wywiezione przez okupanta, na teren powołanych wyżej państw, urządzenia fabryczne, warsztaty rzemieślnicze, dzieła sztuki, biblioteki, archiwa, wszelkiego rodzaju zbiory, meble, samochody, pojazdy mechaniczne i t. d.

Z uwagi na ważność tego zagadnienia, dotyczącego nie tylko interesu osób prywatnych — obywateli polskich, ale gospodarki narodowej w ogóle, polecam Ob. Ob. Starostom zainteresować się osobiście powyższą akcją i rozszerzyć ją wszelkimi dostępnymi środkami propagandowymi.

Załączone ogłoszenie przedmiotowe należy rozplakatować we wszystkich miastach, gminach i osiedlach, w miejscach przeznaczonych na ogłoszenia publiczne, jako też umieścić na tablicach ogłoszeniowych w zarządach gmin, urzędach, dworcach kolejowych i t. d.

Poszkodowane osoby wnioski rewindykacyjne, sporządzone w myśl wskazań zawartych w piśmie okólnym Ministerstwa, nadsyłać będą bezpośrednio do wymienionego w piśmie tym Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych w Warszawie — Mokotów, ul. Asfaltowa Nr 11, Wydział Operacyjny, z powołaniem się na pismo Biura Nr 15598 z dnia 30. IX. 1947 r.

Zał. 1.

Wojewoda
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Olsztyn, dnia 10 listopada 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP-Og.-9/27

OGŁOSZENIE

Wobec wejścia w życie z dniem 15 września 1947 r. Traktatu Pokojowego z b. satelitami osi t.j. Węgrami, Rumunią, Włochami, Finlandią i Bułgarią, istnieje możliwość rewindykacji mienia oraz przedmiotów kultury i sztuki wywiezionych z Polski przez okupanta hitlerowskiego na teren tych państw.

O rewindykację mienia ubiegać się mogą zarówno osoby prawne, jak i fizyczne, a wśród tych ostatnich, tak repatrianci, jak i osoby stale zamieszkałe na obszarze Ziem Odzyskanych.

Drogą procesu rewindykacyjnego osoby zainteresowane odzyskają zabrane im i wywiezione przez okupanta urządzenia fabryczne, warsztaty rzemieślnicze, dzieła sztuki, biblioteki, archiwa, wszelkiego rodzaju zbiory, meble, samochody i t. d.

W związku z tym wzywa się osoby zainteresowane rewindykacją zrabowanego im mienia, aby w zrozumieniu interesów własnych zechciały **w terminie do dnia 15 grudnia 1947 r.** przesłać bezpośrednio do Biura Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych w Warszawie — Mokotów, ul. Asfaltowa Nr 11, Wydział Operacyjny, z powołaniem się na pismo Biura Nr 15598 z dnia 30.IX.1947 r., stosowne wnioski z wyszczególnieniem następujących danych.

1. dokładny adres miejsca wywozu,
2. daty dostawy (ewent. wtórnik listu przewozowego lub pokwitowania z odbioru),
3. w razie rewindykacji maszyn — numery fabryczne lub znaki szczególne, oraz załączyć
4. wszystkie dokumenty lub uwierzytelnione fotokopie dotyczące wywozu.

W razie braku dokumentów mogą być przedstawione zeznania wiarogodnych świadków.

Wojewoda

(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 173.

Olsztyn, dnia 13 września 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP-C-2/10

Wykonanie dekretu z dnia 3.II 1947 r. o opłacie skarbowej.

PISMO OKÓLNE

Ministerstwo Ziem Odzyskanych w okólniku Nr 59/47 z dnia 15 sierpnia 1947 r., który załącza się, wyjaśnia postanowienia dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), których stosowanie leży w zakresie działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

Urzędnicy, na których ciąży przy dokonywaniu czynności urzędowych obowiązek należytego pobrania opłat skarbowych, winni dokładnie zapoznać się z przepisami powyższego dekretu, w szczególności z pozycją 1 i 2 tabeli opłat skarbowych, załączonej do cyt. dekretu i z przepisami dodatkowymi, zawartymi w części II. tabeli, a dotyczącymi wymienionych pozycji.

W myśl postanowień art. 6 dekretu opłatę skarbową uiszcza się, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt. 3 tegoż artykułu, wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych. Do czasu unormowania przez Ministra Skarbu sposobu kasowania przez urzędy państwowe znaczków skarbowych na podaniach i świadectwach, znaczki te należy kasować kasownikiem (przez przekreślenie ich atramentem poza ramy obwodu), postawieniem daty pobrania oraz przez złożenie pod skasowanym znaczkiem podpisu urzędnika pobierającego opłatę.

Za niepobranie opłaty skarbowej lub pobranie jej w nienależytej wysokości grozi urzędnikom, dokonywującym czynności urzędowej, odpowiedzialność dyscyplinarna i sądowo-karna.

W związku z tym treść niniejszego pisma polecam podać do wiadomości wszystkim urzędnikom i potwierdzenia tego przez nich własnoręcznym podpisem.

Urzędnicy Stanu Cywilnego otrzymują oddzielne wyjaśnienia.

Wojewoda

(—) Mgr W. Jaśkiewicz.

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
Nr spr. II. A/11-105/47.

Wykonanie dekretu z dnia 3.II. 47 r. o opłacie skarbowej.

OKÓLNIK Nr 59/47

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

W Dzienniku Ustaw Nr 27 pod poz. 107 ogłoszony został dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej, Ministerstwo Ziem Odzyskanych poleca władzom i urzędom podległym dokładne zapoznanie się z treścią dekretu i należyte stosowanie jego przepisów w zakresie działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące postanowienia:

I. Podania i pisma podlegające opłacie.

Według art. 1 powołanego wyżej dekretu opłacie skarbowej podlegają podania i pisma wymienione w „Tabeli opłat skarbowych" stanowiącej załącznik do dekretu. Tabela opłat skarbowych dzieli się na dwie części, których pierwsza w pozycjach kolejno idących zawiera przedmiot i stawkę opłaty, druga zaś część — przepisy dodatkowe do pozycji części I, oznaczone numerami kolejnymi. Dokładne poznanie obu części Tabeli jest niezbędne do należytego rozumienia i stosowania całości dekretu o opłacie skarbowej. Władze i urzędy w zakresie działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych zapoznać się powinny z pozycją 1 i 2 części I. Tabeli i z przepisami dodatkowymi, zawartymi w części II, a dotyczącymi wymienionych pozycji. Pozycja I. dotyczy podań i załączników, wnoszonych do władz i urzędów państwowych, pozycja zaś 2 — czynności tych władz (świadectw, wypisów, wyciągów, zezwoleń) na skutek podań. W części II. Tabeli należy dokładnie poznać przepisy dodatkowe do poz. 1 i 2 części I, które należy stosować przy przyjmowaniu podań i wykonywaniu czynności na skutek tych podań.

Chodzi o to, aby należna według prawa opłata skarbowa była rzeczywiście pobrana i aby dość liczne zwolnienia od opłaty, przewidziane szczegółowo w przepisach dodatkowych części II, były rzeczywiście stosowane.

II. Podatnik obowiązany do opłaty.

Zgodnie z art. 3 dekretu o opłacie skarbowej obowiązek uiszczenia opłaty ciąży solidarnie na osobach fizycznych, prawnych, spadkach nie objętych oraz na spółkach jawnych, komandytowych i spółkach nie będących spółkami handlowymi, które podanie lub pismo podlegające opłacie podpisały bądź są uprawnione do dochodzenia praw majątkowych, których podanie lub pismo dotyczy albo w których interesie mają być lub zostały dokonane czynności urzędowe.

III. Płatnik obowiązany do obliczenia i pobrania opłaty oraz wpłacenia jej na rachunek właściwej władzy podatkowej.

Płatnikami są tylko osoby wyliczone w ust. 1 art. 4: urzędnicy władz i urzędów, do których wnoszone

są podania i które dokonują czynności na skutek tych podań (Tabela opłat skarbowych załączona do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej), nie są więc płatnikami opłaty skarbowej w rozumieniu art. 4 dekretu o opłacie skarbowej.

IV. Sposób uiszczenia opłaty skarbowej.

Według art. 6 ust. 1 pkt. 1 (opłatę skarbową od dokumentów wydawanych przez urząd stanu cywilnego, od podań i świadectw oraz pełnomocnictw uiszcza się wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych z wyjątkiem przypadków przewidzianych pkt. 3) t. j. w przypadku obliczania i pobierania opłaty przez osoby wymienione w art. 4 ust. 1 (notariusz, sędzia obywatelski, przedsiębiorca okrętowy, przechowawca, przewoźnik). Należy tu zauważyć, że użyte w art. 6 ust. 1 pkt. 1 wyraźnie „od podań i świadectw“ oznacza to samo co wyrażono w Tabeli opłat skarbowych w części I pod pozycją 1 i 2, w szczególności zaś „świadectwa“ oznaczają wypisy, wyciągi, zezwolenia i wszystkie te czynności, które wymieniono pod poz. 2 w części I. Tabeli opłat. Poza tym art. 6 ust. 1 pkt. 2 i 4 przewiduje przypadki w których podatnik uiści opłatę gotówką i dla tych przypadków postanawia w ust. 2, że w razie uiszczenia opłaty gotówką podatnik powinien albo uiścić do kasy urzędu skarbowego sumę, którą sam obliczył i dołączyć pokwitowanie do pisma, podlegającego opłacie, albo przedstawić pismo władzy podatkowej, a ta określi sumę opłaty i wyda polecenie przyjęcia jej przez kasę tej władzy. Ust. 3 art. 6 postanawia, że władza podatkowa może poszczególnym osobom zezwolić na uiszczenie opłat skarbowych gotówką, a rozporządzenie Ministra Skarbu określi, czy i w jakiej formie ma być w tym celu prowadzony rejestr opłat skarbowych, w jakich terminach ma następować wpisanie opłat do rejestru i wnoszenie ich do kasy urzędu skarbowego, oraz ustali formę zaświadczeń na pismach, od których opłata skarbowa została uiszczona gotówką. Art. 7 dekretu o opłacie skarbowej normuje sposób kasowania znaczków skarbowych przy uiszczeniu opłaty skarbowej. W myśl pkt. 1 powołanego art. na dokumentach wydawanych przez urząd stanu cywilnego — urzędnik stanu cywilnego kasuje znaczek skarbowy przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej, na podaniach zaś i świadectwach — urząd państwowy w sposób, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu (kasowanie urzędowe). W pkt. 2 art. 7 przewidziano również kasowanie prywatne gdy sam „przepisuje“ znaczki skarbowe początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma.

V. Obowiązek urzędu państwowego oraz urzędu stanu cywilnego w zakresie opłaty skarbowej.

W pkt. 1 art. 7 dekretu o opłacie skarbowej obok przepisu normującego sposób kasowania znaczków skarbowych znajduje się postanowienie, że w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej urząd państwowy oraz urząd stanu cywilnego zastosuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174). W myśl tego przepisu w razie nieuiszczenia opłaty skarbowej urząd wyznaczy petentowi termin od jednego do dwu tygodni celem wniesienia należnej opłaty. Jeżeli w terminie tym opłata nie zostanie uiszczona, pismo wraz z załącznikami podlegają zwrotowi lub czynność uzależniona od uiszczenia opłaty będzie zaniechana. Urząd obowiązany jest załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty: 1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony, 2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin i 3) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała zagranicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego. W przypadku ostatnim urząd przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatowi polskiemu, który ją doręczy stronie za uprzednim pobraniem opłaty konsularnej. W sprawie zwolnień od opłaty obowiązują przepisy dodatkowe, zawarte w części II. Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu o opłacie skarbowej, w szczególności w razie ubóstwa petenta stosuje się zwolnienie przewidziane w przepisie Nr 7.

VI. Odpowiedzialność urzędników obowiązanych do obliczenia i poboru opłaty skarbowej.

Urzędnicy administracji państwowej oraz urzędnicy stanu cywilnego są obowiązani pod odpowiedzialnością dyscyplinarną i sądowo-karną ściśle przestrzegać przy dokonywaniu swych czynności urzędowych, by opłata skarbowa została pobrana w należnej wysokości. Dlatego też zaleca się, ażeby każdy urzędnik administracyjny, załatwiający sprawy, podlegające opłacie skarbowej, posiadał stale pod ręką egzemplarz „Tabeli opłat skarbowych“.

Dyrektor Departamentu
(—) E. Quirini.

Poz. 174.

Olsztyn, dnia 13 września 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP — C — 7/23

Stosownie przepisów o opłacie skarbowej przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego i urzędy stanu cywilnego.

Do
Ob. Ob. Urzędników Stanu Cywilnego
Województwa Olsztyńskiego.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych w okólniku Nr. 57/47 z dnia 14 sierpnia 1947 r., który załącza się, wyjaśnia postanowienia dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U.R.P. Nr 27, poz. 107) w części odnoszącej się do opłat skarbowych od podań wnoszonych do władzy nadzorczej nad urzędami stanu cywilnego.

W myśl tych wyjaśnień opłacie skarbowej podlegają:

1. podania wnoszone do władzy nadzorczej w sprawach wyszczególnionych w § 113 i § 114 rozporządzenia Ministrów Administracji Publ. i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 304), omówionych w części II i IV okólnika Ministerstwa. Opłata skarbowa od tych podań wynosi zł 50 i po 5 zł od każdego załącznika.

2. świadectwa, pozwolenia (np. na sporządzenie aktu zejścia), upoważnienia wydawane przez władzę nadzorczą w sprawach nie wynikających z § 113 rozporządzenia z dnia 24 listopada 1945 r. Opłata wynosi zł 50.

3. wypisy z akt stanu cywilnego (wyciągi i odpisy zupełne, wyciągi i odpisy skrócone) i to od każdego zaświadczonego faktu urodzenia, zawarcia małżeństwa lub zejścia. Opłata wynosi 10 zł.

Opłatę skarbową od podań i wymienionych dokumentów uiszcza się wyłącznie przez użycie znaczków skarbowych, naklejanych na dokumencie, podaniu

i kasowanych przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej. Obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej powstaje z chwilą wniesienia podania lub wydania dokumentu. W razie nie uiszczenia przez stronę zainteresowaną należnej opłaty skarbowej od podania, urząd stanu cywilnego zastosowuje przepis art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U.R.P. Nr 27, poz. 174), w myśl którego wyznacza się petentowi termin od 1 — 2 tyg., do wniesienia należnej opłaty. Jeżeli w terminie tym opłata nie zostanie wniesiona podanie wraz z załącznikami podlega zwrotowi a czynność dalsza zostaje zaniechana. Urząd Stanu Cywilnego obowiązany jest jednak przesłać podanie do władzy nadzorczej, mimo nie uiszczenia opłaty, jeżeli za niezwłocznym jego załatwieniem przemawia wzgląd na poważny interes strony lub jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

Podania wnoszone do władz nadzorczych, jak i wydawane przez te władze oraz urzędy stanu cywilnego świadectwa (wyciągi z akt, zezwolenia upoważnienia i t.p.) mogą być zwolnione od opłaty skarbowej, jeśli ze względu na stan niemożności petenta uiszczenia opłaty skarbowej spowodowałoby dlań poważny uszczerbek majątkowy. Petent, ubiegając się o zwolnienie od opłaty skarbowej, powinien przedłożyć świadectwo niezamożności, wydane przez urząd gminy miejsca zamieszkania. Urzędnik stanu cywilnego obowiązany jest fakt zwolnienia od opłaty skarbowej zaznaczyć na wydanym przez siebie dokumencie przez adnotację „wolne od opłaty skarbowej na zasadzie Nr 10 pkt. e) przepisów dodatkowych części II tabeli opłat skarbowych.

Odrębną pozycję opłat stanowią opłaty za czynności urzędowe stanu cywilnego i władzy nadzorczej Opłaty te nie są opłatami skarbowymi, przypadają one albo gminie, ponoszącej koszty utrzymania urzędu stanu cywilnego, jeśli czynność dokonaną została przez ten urząd albo zaliczone są na dochód Ministerstwa Ziem Odzyskanych części VII, dział 2, § 8 budżetu, o ile czynność dokonaną została przez władzę nadzorczą.

Przypominam Ob. Ob. Urzędnikom Stanu Cywilnego, że wysokość tych opłat ustalono w § 109 i 113 (§ 113 powołany w części II okólnika Ministerstwa) rozporządzenia Ministrów Adm. Publ. i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 304), została rozporządzeniem Ministra Adm. Publ. z dnia 9 listopada 1946 r. (Dz. U.R.P, Nr 64, poz. 362) i zarządzeniem Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 19 marca 1947 r. L. dz. 2079/II/A/2/22/47, trzykrotnie podwyższona, o czym Ob. Ob. urzędnicy stanu cywilnego zostali już poinformowani w piśmie okólnym z dnia 31 marca 1947 r. Nr Org. A. — 7/8 w sprawie zmiany taryfy opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych.

Ob. Ob. urzędnicy stanu cywilnego obowiązani są pod odpowiedzialnością dyscyplinarną i sądowo - karną ściśle przestrzegać przy dokonywaniu swych czynności urzędowych, by opłata skarbowa została w należytej wysokości pobrana i skasowana.

Wojewoda

(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
nr. spr. II.A/11/107/47

Stosowanie przepisów o opłacie skarbowej przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego.

OKÓLNIK Nr 57/47

(otrzymują wszyscy Ob.Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

W Dzienniku Ustaw Nr 27 pod poz. 107 ogłoszony został dekret z dnia 3 lutego 1947 r.o opłacie skarbowej. Ministerstwo Ziem Odzyskanych poleca władzom i urzędom podległym dokładne zapoznanie się z treścią przepisów, odnoszących się do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące postanowienia:

I. Władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego.

Obowiązujące prawo o aktach stanu cywilnego postanawia, że nadzór nad urzędami stanu cywilnego sprawuje w I-ej instancji okręgowa władza nadzorcza, w II-ej zaś — Minister Administracji Publicznej czyli w stosunku do Ziem Odzyskanych — Minister Ziem Odzyskanych. Okręgową władzą nadzorczą jest władza administracji ogólnej II-ej instancji, Minister Administracji Publicznej względnie Minister Ziem Odzyskanych może w drodze rozporządzenia postanowić dla całego obszaru Państwa lub części tego obszaru, że okręgową władzą nadzorczą jest władza administracji ogólnej I-ej instancji, wobec tego okręg urzędowy okręgowej władzy nadzorczej obejmuje obszar województwa lub powiatu (art. 17 i 18 dekretu z dnia 25 września 1945 r. Prawo o aktach stanu cywilnego, Dz. U.R.P. Nr 48, poz. 272). Należy tu zauważyć, że obwód urzędu stanu cywilnego stanowi obszar każdej gminy wiejskiej lub miejskiej, że urzędnikiem stanu cywilnego jest przełożony gminy (Wójt, burmistrz, prezydent miasta) i że czynności urzędów stanu cywilnego należą do zadań administracji państwowej, wykonywanych przez gminy w zleconym zakresie działania (art. 4, 5 i 8 powołanego wyżej prawa).

II. Opłaty za czynności z § 113 rozporządzenia wykonawczego.

Rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 304) w § 113 za czynności urzędowe władz nadzorczych, przedsiębrane na wniosek strony i w jej interesie, ustanawia opłaty następujące:

1) za zezwolenie na wydanie w myśl art. 38 ust. 2 odpisu zupełnego aktu osobie, nie wymienionej w art. 38 ust. 1 — 25 zł. Powołany art. 30 ust. 1 i ust. 2 prawa o aktach stanu cywilnego brzmi:

ust. 1: Odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydaje się tylko na żądanie osoby, której stan cywilny został w akcie stwierdzony, jej wstępnego, zstępnego, małżonka lub przedstawiciela ustawowego albo na podstawie zezwolenia sądu".

ust. 2: „Minister Administracji Publicznej (Minister Ziem Odzyskanych) lub okręgowa władza nadzorcza mogą wyjątkowo zezwolić na wydanie odpisu zupełnego innej osobie, która udowodni, że ma w tym interes prawny".

2) Za wydanie świadectwa zdolności do sporządzenia aktu stanu cywilnego zagranicą przez obywatela polskiego (art. 35 ust. 2 — 50 zł. Powołany art. 35 ust. 2 brzmi:

ust. 2. „Zaświadczenie takie (ust. 1), że do sporządzenia aktu stanu cywilnego zagranicą ma zdolność prawną, wymaganą według prawa polskiego, wydaje Minister Administracji Publicznej (Minister Ziem Odzyskanych) lub okręgowa władza nadzorcza, w której okręgu znajduje się urząd właściwy do sporządzania danego aktu w Polsce".

3) Za zezwolenie na sporządzenie aktu wprzypadkach, przewidzianych w dekrecie:

a) na sporządzenie aktu urodzenia w razie opóźnienienia powyżej 3 miesięcy (art. 67 ust. 1) — 20 zł.

Art. 67 ust. 1: „jeżeli zgłoszenie urodzenia dziecka nastąpiło z opóźnieniem powyżej trzech miesięcy, urzędnik stanu cywilnego może sporządzić akt urodzenia jedynie na mocy zezwolenia okręgowej władzy nadzorczej po zbadaniu przez nią przyczyny tego opóźnienia".

b) na wpisanie aktu, sporządzonego zagranicą (art. 28) — 50 zł.

Art. 28: 1) „Akt stanu cywilnego sporządzony zagranicą nie przed polskim urzędnikiem stanu cywilnego, może być wpisany do właściwych ksiąg jedynie na mocy zezwolenia okręgowej władzy nadzorczej.

2) Przepis ust. 1 dotyczy również wpisania wzmianki dodatkowej na marginesie w księgach stanu cywilnego na podstawie aktów stanu cywilnego, orzeczeń sądowych lub innych dokumentów, pochodzących od władz obcych".

c) na zarejestrowanie w Polsce urodzenia lub zgonu obywatela polskiego, które nastąpiły zagranicą, albo zawarcia małżeństwa przez obywatela polskiego zagranicą (art. 29) — 50 zł.

Art. 29: „Urodzenia i zgony obywateli polskich, które nastąpiły zagranicą, oraz zawarte przez nich małżeństwa mogą być w wyjątkowych przypadkach wpisywane na podstawie zarządzenia Ministra Administracji Publicznej (Ministra Ziem Odzyskanych) do ksiąg urzędu stanu cywlnego, wyznaczonego przez tegoż Ministra, zwłaszcza w przypadku, gdy w danym kraju rejestracja stanu cywilnego nie jest zorganizowana lub też jest zorganizowana w sposób niedostateczny lub wadliwy".

4) za upoważnienie cudzoziemca do zawarcia małżeństwa w razie nieprzedłożenia świadectwa władz państwa ojczystego o zdolności do zawarcia małżeństwa (§ 100, ust. 4) — 100 zł.

§ 100 ust. 4: 2 „jeżeli władze państwa obcego w ogóle nie wydają świadectw zdolności do zawarcia małżeństwa, wymagane jest upoważnienie okręgowej władzy nadzorczej".

5) za zezwolenie na zgłaszanie na piśmie urodzeń i zgonów przez kierowników prywatnych zakładów położniczych i szpitali (art. 55 ust. 2) — 100 zł.

Art. 55 ust. 2: „Okręgowa władza nadzorcza może również udzielić kierownikom prywatnym zakładów położniczych i szpitali zezwoleń, ważnego aż do odwołania, na zgłaszanie na piśmie urodzeń i zgonów, które nastąpiły w zakładach. W tym przypadku obowiązek zgłaszania obciąża wyłącznie kierownika zakładu, a o ile by ten doznawał przeszkody — jego zastępcę.

6) za zezwolenie osobie obcej na przejrzenie ksiąg (art. 41) — 25 zł.

Art. 41: „Prawo przeglądania ksiąg stanu cywilnego przysługuje jedynie władzom publicznym, okręgowa władza nadzorcza może zezwolić osobom obcym na przeglądanie po uwiarygodnieniu przez nie interesu prawnego".

III. Opłaty za czynności nie wymienione w § 113 i nie leżące w interesie publicznym (według § 114 wszelkie inne nie wymienione w § 113 czynności władz nadzorczych, jeżeli czynność nie jest przedsiębrana w interesie publicznym).

W tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej w części II tej tabeli zawierającej przepisy dodatkowe, w przepisie Nr 10 do poz. 2 lit. b części I powiedziano, że takiej samej opłacie (jak wyszczególniona w poz. 2 lit. b t. j. — 50 zł) podlegają świadectwa (zezwolenia, upoważnienia it.p.) wydawane przez władze nadzorcze nad urzędami stanu cywilnego, a nie wymienione w § 113 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonywania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 204) i nieleżące w interesie publicznym. Przepis ten zawarty w części II-ej tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. I dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej zmienia dotychczas obowiązujący § 114 powołanego rozporządzenia wykonawczego do prawa o aktach stanu cywilnego i zamiast przewidzianych § 114 opłat stemplowych wprowadza za te czynności opłatę przewidzianą w poz. 2 lit. b tabeli opłat skarbowych.

IV. Opłaty od podań wnoszonych do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego.

Przepis Nr 3 zawarty w części II tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U.R.P. Nr 27 poz. 107) postanawia, że podania w sprawach, wymienionych w art. 38 ust. 2 i w art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego oraz w §§ 113 i 114 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 304) wnoszone do władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego — podlegają opłacie według poz. 1 lit. a (t.j. opłacie w sumie zł 50). Jakie to są sprawy wymienione w §§ 113 i 114 powołanego rozporządzenia wykonawczego widzieliśmy wyżej przy omówieniu opłat za czynności i przytoczeniu dosłownym treści § 113 i treści § 114, dotyczącej wszelkich innych czynności niewymienionych w § 113. Sprawy wymienione w art. 38 ust. 2 i art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego są następujące:

Art. 38 ust. 1 prawa o aktach stanu cywilnego postanawia, że odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydaje się tylko na żądanie osoby, której stan cywilny został w akcie stwierdzony, jej wstępnego, zstępnego, małżonka lub przedstawiciela ustawowego albo na podstawie zezwolenia sądu ust. 2 tego artykułu upoważnia Ministra Administracji Publicznej (Ministra Ziem Odzyskanych) i okręgową władzę

nadzorczą, że mogą wyjątkowo zezwolić na wydanie odpisu zupełnego innej osobie, która udowodni, że ma w tym interes prawny.

Art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego zawiera normę, że prawo przeglądania ksiąg stanu cywilnego służy jedynie władzom publicznym, jednak okręgowa władza nadzorcza może zezwolić osobom obcym na przeglądanie po uwiarygodnieniu przez nie interesu prawnego.

V. Odpowiedzialność urzędników władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego w zakresie opłaty skarbowej.

Urzędnicy władz nadzorczych nad urzędami stanu cywilnego są obowiązani pod odpowiedzialnością dyscyplinarną i sądowo - karną ściśle przestrzegać przy dokonywaniu swych czynności urzędowych, by opłata skarbowa została pobrana w należytej wysokości.

Dyrektor Departamentu

(—) E. Quirini

Poz. 175.

Olsztyn, dnia 28 października 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Wet. 1 — b — 32/47

Przestrzeganie przepisów ustawy o ochronie zwierz. gospodarskich.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta m. Olsztyna

PISMO OKÓLNE

W związku ze zbliżającym się okresem zimowym i przejściem zwierząt gospodarskich ze systemu żywienia pastwiskowego na znacznie droższy, karmami suchymi, zauważyć się daje zwiększona podaż na ubój zwierząt nie tylko produkcyjnych, ale i materiału hodowlanego. Stan ten w wypadku przybrania większych rozmiarów może niewątpliwie odbić się ujemnie na dalszym rozwoju hodowli jak również i na produkcji przetworów pochodzenia zwierzęcego.

W trosce o podniesienie odbudowy stanu pogłowia zwierząt, wyniszczonego w czasie wojny, został wydany dekret o hodowli zwierząt gospodarskich z dnia 22. XII. 1945 r. i oparte na nim Rozporządzenie Min. Rol. i Ref. Rol. z dnia 9.XII.1946 r., który przewiduje pewne ograniczenie uboju zwierząt gospodarskich.

Powołując się na przepisy art.. I, w. w. dekretu, przypominam, że dopuszczenie do uboju zwierząt objętych zakazem w żadnym wypadku nie może być tolerowane, a wszelkie przekroczenia przepisów dekretu będą karane z całą surowością prawa, wynikającego z postanowień art. 5, w. w. dekretu.

Jednocześnie zwracam uwagę, że art. 3, ust. I dekretu daje możność sprzedaży zwierząt, podlegających zakazowi uboju, rolnikom, pragnącym nabyć takie zwierzęta do chowu, przyczym listy reflektantów rolników ustala powiatowa władza administracji ogólnej, po zasięgnięciu opinii Zarządu Powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej.

Wojewoda

(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 176.

Olsztyn, dnia 4. 10. 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Samorządowy
L. dz. Sam. A. 16/2/47.

Obciążenie Zarządów gmin czynnościami zleconymi.

Do
Ob. Ob. Przewodniczących
Wydziałów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

W ślad za pismem z dnia 16. VI. r.b. Nr Sam. A. 16/2/47, Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że do czasu uregulowania przez władze centralne, sprawy doręczania pism Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, za pośrednictwem zarządów gmin wiejskich i miejskich, na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1947 r., o przymusie ubezpieczenia od ognia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych Dz. Ust. R.P. Nr 46 poz. 410 art. 32 pkt. 1—5 Zarządy gmin wiejskich i miejskich obowiązane są do doręczenia pism P.Z.U.W. i inkasowania składek, za co otrzymują wynagrodzenie 3% pobranych sum. W wyjątkowych jednak wypadkach, należycie uzasadnionych wynagrodzenie to może przekraczać normę wyżej wskazaną.

W razie egzekwowania składek przez organy egzekucyjne władz skarbowych I-instancji, wynagrodzenie za pobór składek otrzymują te władze.

Poza tym urzędom gminnym (zarządom miejskim) względnie władzom skarbowym pierwszej instancji przysługuje prawo pobrania kosztów egzekucyjnych, określonych w przepisach obowiązujących przy poborze podatków państwowych.

Za wojewodę

(—) A. Horawski

w/z Naczelnika Wydz. Samorządowego

Poz. 177.

Olsztyn, dnia 28 października 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP — Og — 3/51

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych

W związku z pismem Izby Skarbowej w Olsztynie z dnia 23 października 1947 r. L. W. IV. 4981/2/47 stwierdzającym, że Ob. Ob. Starostowie, powołując się na rzekomy brak odpowiednich uprawnień, nie zaopatrują podań petentów ubiegających się o zezwolenie władz akcyzowych na czasową sprzedaż napojów alkoholowych z wyszynkiem w czasie zabaw, w klauzulę wyrażającą zgodę na udzielenie zezwolenia, ograniczając się jedynie do wyrażenia zgody na odbycie zabawy — zwracam — uwagę Ob. Ob. Starostom, że zgodnie z § 307, pkt. 6, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U.R.P. Nr 88, poz. 746) opiniowanie wymienionych wniosków należy do kompetencji władz administracji ogólnej. I instancji.

Wojewoda

(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 178.

Olsztyn, dnia 16 października 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP — C — 3/46

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych

Wobec stwierdzonych wypadków, że Ob Ob. Wójtowie i sołtysi nie przestrzegają obowiązku zgłaszania organom Milicji Obywatelskiej i Urzędu Bezpieczeństwa przestępstw ściganych z urzędu oraz zabezpieczenia śladów i dowodów popełnionych przestępstw, a który to obowiązek wynika z treści niżej cytowanych art. K. p. K. i M. K. K.:

art. 243 § 2 K. p. K.

„Jeżeli o przestępstwie ściganym z urzędu dowie się wójt lub sołtys — zawiadomi natychmiast milicję, a do czasu jej przybycia przedsiębierze wszystko co potrzeba, aby zabezpieczyć ślady i dowody".

oraz art. 18 § 2 M. K. K.

„Kto sprawując władzę w zakresie administracji rządowej lub samorządowej, otrzymawszy wiarogodną wiadomość o popełnionym na podległym mu obszarze przestępstwie winien natychmiast zawiadomić powołane do ścigania organa władzy".

Polecam Ob O. Starostom zwrócić uwagę Ob. Ob. wójtom i sołtysom, aby w przyszłości stosowali się bezwzględnie do przytoczonych wyżej przepisów prawnych i zgłaszali bezzwłocznie najbliższym organom Bezpieczeństwa (M.O. i U.B.) o zaistniałym fakcie przestępstwa ściganego z urzędu, a do czasu przybycia tych Organów zabezpieczali ślady i dowody popełnionego przestępstwa tudzież pouczyć ich, że w wypadku niedopełnienia przez Ob. Ob. wójtów i sołtysów powyższych obowiązków w myśl art. 18 § 2 M. K. K. pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno - sądowej.

Wojewoda
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 179.

Olsztyn, dnia 28 października 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr. AP — Og — 3/50

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych

Wobec zażalenia wniesionego przez Zarząd Okręgu Związku Straży Pożarnej w Olsztynie na wypadki zabierania samochodów pożarniczych do innych celów różnych od właściwego, jakim jest ochrona przeciwpożarnicza — polecam Ob. Ob. Starostom wydać na podległych Im terenach zarządzenia kategorycznie zabraniające posługiwania się taborem Straży Pożarnych.

Wyjątek stanowić mogą jedynie wypadki dotyczące bezpieczeństwa Państwa względnie zagrożenia życia ludzkiego, o ile wykorzystanie innych środków lokomocji jest niemożliwe, a zwłoka groziłaby niepowetowaną szkodą.

Wojewoda
(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIA

Podaję do wiadomości, że w dniu 18 grudnia 1947 r. o godz. 12-tej będzie sporządzony w Giżycku w gabinecie Obywatela Starosty Powiatowego protokół zdawczo - odbiorczy następujących przedsiębiorstw komunikacyjnych, które na podstawie prawomocnego orzeczenia Nr 5 Ministra Komunikacji z dnia 27.8.47 r. (Monitor Polski Nr. 116, poz. 737) przeszły na własność Skarbu Państwa.

L. p.	Nazwa	Przedmiot	Miejsce położenia	Imię, Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela
	Przedsiębiorstwa			
1	Port na jez. Niegocin	Przeładunek towarów i materiałów budowlanych	Giżycko	Prawdop. była kolej niemiecka
2	Porty w Mikołajkach	Przeładunek towarów i materiałów budowlanych	Mikołajki	Właś. przystani na jez. Talty niejaki Tepper z Węgorzewa. Właś. wyspy w Mikołajkach b. klub żeglarski w Mikołajkach

Wzywam właścicieli powyższych portów wzgl. osoby lub organizacje, pod których zarządem znajdują się przejmowane porty, by stawiły się w powyższym czasie i miejscu celem wzięcia udziału w sporządzaniu protokółu.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, gdyż z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwa chodzi.

Dyrektor Dróg Wodnych
w Gdańsku
(—) Inż. A. Riedel

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany za Nr 68216 poz. 457 przez Zarząd Gminy w Grunwaldzie pow. Ostróda na nazwisko Paliwoda Franciszek.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne wydane przez R. K. U. w Olsztynie dnia 23.V.47 r. za Nr 1158/47 na nazwisko Solka Kazimierz.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną wozu m-ki Gass AA wydaną za Nr H-35077 przez Wydział Motoryzacji w Olsztynie na Spółdzielnię Wojskową „Salwa" w Morągu.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 10100 wydany dnia 1.VIII.46 r. przez Zarząd Miejski Barczewo na nazwisko Domini Julian.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy w Sterławki, pow. Giżycko za Nr 19374 na nazwisko Pachucki Zygmunt.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości klaczy Nr 35403 Ser. I wydany przez Zarząd Gminy w Windzie, pow. Kętrzyn na nazwisko Chołuja Stanisława.

Unieważnia się skradzione dokumenty na nazwisko Wincentego Wróblewicza: dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Klewno, pow. Reszel woj. olsztyńskie, — książeczkę wojskową Nr 355/31 wydaną przez P. K. U. w Święcianach, woj. Wileńskie, — kartę ewakuacyjną Nr 3164 wydaną przez Pełnomocnika Rejonowego P.K.W.N. w Dukutach, pow. Zarasai — metrykę urodzenia wystawioną przez parafię Gajdy, gm. Rymszany, pow. Zarasai, — odcinek zameldowania wydany przez Zarząd Gminy Dąbrowa, pow. Bartoszyce.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Miejski w Braniewie na nazwisko Lewkowicz Józef za Nr 32939.

Unieważnia się skradzione dowody tożsamości koni wydane dnia 9.XI.45 r. za NrNr 2461 i Nr 10004 przez Zarząd Gminy Dywity na nazwisko Jakubowski Stanisław oraz dowód tożsamości konia wydany w dniu 9.XI.45 r. przez Zarząd Gminy Dywity za Nr 10006 na nazwisko Przybysz Józef.

Wydział Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego Olsztyńskiego unieważnia zagubione przez Zarząd Gminy Lamkowo, pow. Olsztyn 400 szt. kart zaop. kat. I R. od Nr 48681 — 49080.

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową Nr 2064/77 wydaną przez Urz. Woj. Olsztyński, legitymację służbową Nr 130192 wydaną przez D.O.K.P. Olsztyn, zaświadczenie tymczasowe Nr 98 wydane przez R. K. U. Białystok, legitymację PPS — Węgorzewo na nazwisko Andruszkiewicz Stanisław.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy w Wiązownicy, pow. Jarosław za Nr 14055 i 14056 na nazwisko Warcaba Stefan.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną wystawioną przez R. K. U. Piaski Luterskie w czerwcu 1945 r. na nazwisko Pluta Stanisław urodzony 12.III.1918 r. w Kamieniu, pow. Busiajec, Okręg Pińsk.

Unieważnia się zagubione dokumenty: dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Olsztynku za Nr 55, kartę R. K. U. wydaną w Ostródzie za Nr 3317, oraz czerwone prawo jazdy II kategorii wydane przez Wydz. Motoryzacji za Nr 3320 w Olsztynie na nazwisko Łabiński Jan.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr 35441 na Motocykl BMW — 350 cm^3. Polskich Linii Lotniczych „Lot" w Olsztynie, wydaną przez Okr. Urz. Sam. dnia 6.X.45 r. w Olsztynie na nazwisko Wierciński Stefan.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Dywity pow. Olsztyn za Nr 2430 na nazwisko Gorczyca Tadeusz.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń wzajemnych wydaną za Nr 2156 w Olsztynie na nazwisko Wichrowska Jadwiga.

Unieważnia się zagubioną książkę wojskową Nr 0407570 R.K.U. Starogród oraz legitymację służbową wydaną przez Urz. Woj. w Olsztynie za Nr 2208/83 na nazwisko Marchlewski Kazimierz i Marchlewska Weronika.

Adres Redakcji i Administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, Pl. Wolności Nr 1 pokój Nr 49, tel. 25-72. Konto P. K. O. N. I — 1224.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi 30.— zł.

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi kwartalnie 120 zł, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr I-1224.

Ceny ogłoszeń: Tekstowe — 1 mm wysokości przy szerokości 1 szpalty po 10 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł za wyraz, najmniej 100 zł. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

Lz. 2206. 15. 11. 1947 r. **Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.**